

“La Fórmula 1 és un banc de proves del qual es beneficia tota la societat”

HELENA ESTORACH MATAMOROS (XERTA, 1995)

Enginyera industrial, especialitzada en automoció de competició.

Treballa per a les principals escuraderies de Fórmula 1.

Per a una fan de la Fórmula 1, rebre un reconeixement de mans del tres vegades campió del món, Sir Jackie Stewart, deu ser el màxim.

Jo pensava que el guardó es limitava a portar el seu nom. Però quan em van dir que era ell en persona qui me'l donaria... va ser increïble (veure foto). És un dels millors pilots de la història. Em va explicar algunes anècdotes de la Fórmula 1. Va ser una trobada agradable.

A què es devia, el premi?

Es dona a la millor nota del màster d'enginyeria en automoció de competició, que jo cursava a la Universitat de Cranfield. Érem 40 estudiants d'arreu del món lluitant per fer-nos un lloc en el món de l'alta competició.

D'on li ve l'afició pel motor?

Aquí m'agradaria explicar una història ben bonica de com el meu pare em portava de menuda a les carreres de cotxes. Però, no. A casa meua gairebé no sabien qui era Fernando Alonso ni res de motos o cotxes. Mon pare era fuster. Jo sempre estava al seu costat, intentant entendre el que feia però, sobretot, per què ho feia.

Llavors...

Tot va començar a l'Institut Dertosa, l'antic Bau, quan feia primer d'ESO. Tenia de professor a Joan Serra, llavors director i un apassionat del motor. Sempre parlava de cotxes. Un dia ens va explicar l'accident que el pilot Robert Kubica havia tingut al Canadà i com havia salvat la vida gràcies a les mesures de seguretat dels vehicles de competició, unes mesures dissenyades per enginyers. Allò em va despertar l'interès.

Per tant, qui li inocula el virus del motor és un professor... quan només tenia 12 anys.

És exactament així. Això m'ha fet pensar sempre en com d'important és la base, l'origen, els començaments a l'escola i l'institut.

I trobar qui et faça adonar de les teues capacitats.

N'hi ha prou que t'ajude a obrir els ulls. Jo, vivint a Xerta, no coneixia cap enginyer i no sabia res de la Fórmula 1. De cop t'adones que pots acabar fent allò que més t'apassiona. I avui treballo per a les escuraderies més

“Si avui estem fent la transició al cotxe elèctric és perquè la Fórmula 1 ja porta anys fent assajos”

“Va ser un professor, quan jo tenia 12 anys, qui em va fer agradar el món del motor i l'alta competició”

“L'escola i l'institut són clau. Sobretot, quan trobes algú que t'obre els ulls i et fa veure que pots fer allò que t'apassiona”

Helena Estorach rep un guardó de mans del tres vegades campió de Fórmula 1, Sir Jackie Stewart.

rellevants del món. És important que qui encara sospesa el seu futur, ho tingue present.

Està treballant al Silicon Valley de la Fórmula 1, a Anglaterra. Com hi arriba?

De fet, tota aquella zona, al voltant del circuit de Silverstone, s'anomena justament Motorsport Valley. Estic a prop de totes les escuraderies (Mercedes, Williams, Red Bull, McLaren, Alpine...). Jo feia de professora d'enginyeria de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), a Terrassa, i treballava en una empresa d'automoció. Vaig aplicar al màster de Cranfield, que obria les portes a l'alta competició, el meu somni. Em van agafar, ho vaig dir tot i me n'hi vaig anar.

Quina és la seua faena, actualment?

Treballo en una multinacional líder en sistemes de transmissió per a cotxes de competició. Amb simuladors d'ordinador, m'asseguro que les parts que dissenyem no es trenquen. Els nostres clients són la Fórmula 1, Fórmula E (bòlids elèctrics), Le Mans...

A casa nostra, determinades elits voldrien liquidar la F1, que veuen com una distracció per a pijos.

La Fórmula 1 és un banc de proves del qual es beneficia tota la societat. Si avui estem fent la transició al cotxe elèctric és perquè la F1 ja fa anys que ho assaja. En la Fórmula E, al principi els pilots havien de canviar de cotxe perquè les bateries no duraven tota la cursa. Ara ja la completen amb el mateix bòlid. És molt important que Catalunya conserve les curses de motos i cotxes a Montmeló.

Entenc que el seu exili laboral ha estat voluntari, no pas forçat.

Tant de bo Catalunya tingués l'ecosistema del motor que té Anglaterra. Però és molt complicat. Excepte Ferrari i AlphaTauri, que són a Itàlia, Alfa Romeo, a

Suïssa, i Haas, als Estats Units, totes les altres escuraderies són a Anglaterra. Si volia treballar en este món, no em quedava altre remei que marxar.

No sé si al Regne Unit tenen el mateix problema que a casa nostra respecte a la manca de dones en el sector tecnològic.

Similar. Som minoria. Estadísticament, és molt complicat trobar dones en empreses tecnològiques. Més encara, si parlem de llocs de direcció. No perquè siguin menys bones, sinó perquè no n'hi ha.

S'ha de fer, encara, molta faena.

A l'escola s'han de promocionar més els estudis STEM (ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques). Mirem què passava amb la medicina fa només unes dècades: era una professió d'homes, i avui diria que està al 50-50.

Tenim una universitat pública infrafinançada, però continua sent una bona carta de presentació arreu.

He estudiat i treballat sempre a la pública i n'estic orgullosa. La UPC és coneguda a tota Europa.

Quan pot, s'escapa a les seues Terres de l'Ebre.

Allí ho tinc tot. Família i amics. I sempre me'n recordo, del meu institut. Joan Serra, quafi sap que estic per aquí, em demana sempre que faci alguna xerrada als seus alumnes. I jo, encantada.

Estem en la recta final del mundial. Verstappen o Hamilton?

Buf. No puc triar. Hamilton és admirable, dins i fora dels circuits. I Verstappen, encara que no té cap mundial, és una bèstia. Enguany n'estem gaudint molt.

On es veu d'aquí a uns anys?

Dirigint el meu propi equip d'enginyers. Però el meu principal objectiu, ara mateix, és treballar en una escuraderia pionera de la Fórmula 1.